

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 181891 23 GŽ 3
Zenica, 07.08.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Mario Anić, predsjednik vijeća, Jasmine Begović Devović i Albisa Kapić, članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. H. A., sin M. iz Z., ul. ..., i 2.Lj. Dž., kći S. iz Z., ul. ..., koje zastupa punomoćnica Ljubović Aida, advokatica iz Zenice, protiv tuženog "TEHNO-MAG", d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge; „Export-import“, Zona poduzetništva 2, Orašje, Poslovna jedinica Zenica, koga zastupa punomoćnica Hanadi Salkica, advokatica iz Zenice, radi zaštite prava vlasništva od uznemiravanja, vrijednost spora 1.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj protiv Presudu Općinskog suda Zenici broj 43 0 P 181891 22 P 2 od 19.04.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj 07.08.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Tuženi se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 240,00 KM.

Obrazloženje

Stavom prvim pobijane presude utvrđeno je da je tuženi uznemiravao tužitelje na način da je u ljeto 2019. godine postavio vanjsku jedinicu klima uređaja na fasadi zgrade u natkrivenom ulazu u stambeni dio objekta i to bez saglasnosti i odobrenja etažnih vlasnika, pa se obavezuje tuženi da ukloni vanjsku jedinicu klima uređaja sa glavne fasade poslovno-stambene zgrade, te da se uzdrži od daljnjeg uznemiravanja tužitelja na isti ili sličan način, sve u roku od 30 dana. Stavom drugim odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja kojim se traži da se utvrdi da je tuženi uznemiravao tužitelje na način da je dana 25.10.2019. godine na glavnu fasadu zgrade izgrađene na parcelama označenim kao kč.broj: 1047 i 1.048 k.o. Z.I postavio svjetleću reklamu i to bez saglasnosti i odobrenja etažnih vlasnika, pa se obavezuje tuženi da ukloni postavljenu svjetleću reklamu, sa glavne fasade poslovno – stambene zgrade, te da se uzdrži od daljnjeg uznemiravanja tužitelja na isti ili sličan način. Stavom trećim odlučeno je da svaka strana podmiruje svoje troškove postupka.

Protiv prvostepene presude u blagovremenom roku žalbu podnose tužitelji zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, predlažući da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu tužitelja ili da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukida i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženi u odgovoru na žalbu tužitelja, predlaže da se ista odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na povrede odredaba parničnog postupka, u skladu sa odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužbeni zahtjev tužitelja da se utvrdi da je tuženi uznemiravao tužitelje na način da je na glavnu fasadu zgrade izgrađene na parcelama označenim kao k.č. broj 1047 i 1048 k.o. Z. postavio svjetleću reklamu i vanjsku jedinicu klima uređaja na fasadi zgrade u natkrivenom ulazu u stambeni dio objekta i to bez saglasnosti i odobrenja etažnih vlasnika, da se obaveže tuženi da ukloni postavljenu svjetleću reklamu i vanjsku jedinicu klima uređaja sa glavne fasade poslovno – stambene zgrade, te da se uzdrži od daljnjeg uznemiravanja tužitelja na isti ili sličan način.

Iz stanja spisa i osporene presude, da su parnične stranke pred sudom u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku F BiH iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Iz činjeničnih utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da nije sporno da su tužitelji etažni vlasnici stambenih jedinica u zgradi u kojoj tuženi je korisnik poslovnog prostora. Naime, tužitelji svoj tužbeni zahtjev uznemiravanja prava vlasništva temelje na iznesenim činjeničnim tvrdnjama da do uznemiravanje prava dolazi na način da je tuženi vanjsku jedinicu klima uređaja postavio u unutrašnjosti zida s bočne strane. Prvostepeni sud je potpuno i pravilno odlučio kao u stavu prvom izreke pobijane presude, razloge obrazložio na strani 12.,13. i 14. obrazloženja pismenog otpravka presude koje u cijelosti prihvata i ovaj drugostepeni sud i na koju odluku suda parnične stranke nisu imale primjedbi.

Odredbom člana 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, određeno je da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev, te sud će slobodnom ocjenom dokaza utvrditi činjenice na osnovu kojih će donijeti odluku, dok odredbom člana 126. istoga, određeno je da ako sud na osnovu ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neke činjenice o postojanju te činjenice, zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda koji se odnosi na stav drugi izreke pobijane presude kojim je odbio tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da je tuženi uznemiravao tužitelje na način da je dana 25.10.2019.godine na glavnu fasadu zgrade izgrađene na parcelama označenim kao k.č. broj 1047 i 1048 k.o. Z. postavio svjetleću reklamu i to bez saglasnosti i odobrenja etažnih vlasnika, pa se obavezuje tuženi da ukloni postavljenu svjetleću reklamu, sa glavne fasade poslovno- stambene zgrade, te se uzdrži od daljnjeg uznemiravanja tužitelja na isti ili sličan način. Razloge za odluku kao u stavu drugom prvostepeni sud je dao u

zadnjem pasusu 14. i 15. strani obrazloženja pismenog otpravka presude, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Žalbeni prigovori tužitelja kojim pobijaju II i III stav izreke prvostepene presude, koje je isticao tokom postupka i koje ponavlja sada u žalbi, nisu osnovani, navedene prigovore prvostepeni sud je imao u vidu kod odlučivanja kao u pobijanoj presudi i o istim pravilno odlučio.

Pravilno je prvostepeni sud primijenio odredbe članova 76.stav 4.,132.stav 1.,2. i 3., Zakona o stvarnim pravima F BiH (Sl. novine F BiH broj 66/13 i 100/13), odredbe člana 1. i 2. Zakona o korištenju, upravljanju i održavanju zajedničkih dijelova i uređaja zgrade (Sl. novine Zeničko-dobojskog kantona broj 4/16), o čemu prvostepeni sud daje jasno i valjano obrazloženje koje ovaj sud u cijelosti prihvata, a čime se i žalbeni navodi tužitelja pokazuju neosnovanim.

Naime, prvostepeni sud je pravilno cijenio provedene dokaze u smislu odredbe člana 7. i 8. Zakona o parničnom postupku F BiH i dao svoju ocjenu dokaza navedenih na 4. strani obrazloženja pobijane presude, te prvostepena presuda sadrži sve elemente predviđene članom 191. stav 4. istog Zakona.

Pravilno je prvostepeni sud odlučio o troškovima postupka, shodno odredbama člana 386. stav 2. Zakona o parničnom postupku razloge obrazložio na strani 15. pismenog otpravka presude koje kao pravilne prihvata i ovaj drugostepeni sud.

Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu iz razloga što po ocjeni ovog suda isti nije bio neophodan radi vođenja parnice, pa je sud shodno odredbi člana 386.stav 1. , u vezi sa članom 387. i 397. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku F BiH, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbom člana 226. Zakona o parničnom postupku F BiH, to je valjalo žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Predsjednik vijeća
Mario Anić, s.r.